

[Handelsministeren.]

forstaar derfor ikke, at det ærede Medlem har villet bruge de Tal, som han brugte, de har nemlig slet intet med Virkeligheden at gøre. De danske Sukkerfabrikker har en Aktiekapital paa 22½ Mill. Kr. 4 pCt. af 22½ Mill. Kr. i Dividende er 900 000 Kr. Da man nu tør regne med, at der kan blive en Produktion for De danske Sukkerfabrikker af ca. 130 000 Tons eller deromkring, altsaa ca. 130 Millioner kg, bliver Forrentningen af Aktiekapitalen med de 4 pCt. kun en Brøkdel af en Øre pr. kg. Men jeg kan tilføje, at der er ingen, hverken i Sukkerfabrikkernes Ledelse eller andetsteds, der alvorligt regner med, at de 32 Ø. ikke kan give en Forrentning af 4 pCt. Man regner fornuftigvis ogsaa med, at der ved en Pris af 32 Ø. foruden Forrentning bliver Tantième baade til Roedyrkerne og til Fabrikkerne. Det ærede Medlems Udtalelser om, at Lovforslaget indeholder Bestemmelser, hvorved Forbrugerne kan komme til at betale fra 3 til 7 Ø. pr. kg, er derfor ganske urigtige, og jeg bebrejder det ærede Medlem, at han anvender Tal som dem, han har anvendt; de har slet intet med Virkeligheden at gøre.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde formaet at faa det rige Aktieselskab De danske Sukkerfabrikker til at sætte sine Reserver ind for at faa Roedyrkningen vedligeholdt, men samtidig tilkendegav det ærede Medlem, at han ansaa det for rigtigt, at der blev foretaget noget, for at vi kunde bevare Sukkerproduktionen i Danmark. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem burde have anvist mig en Fremgangsmaade; naar nu det ærede Medlem ønsker, at man skal gøre noget for at faa Sukkerproduktionen opretholdt, og det ærede Medlem saa bebrejder mig, at jeg ikke har gjort det, *han* synes der skulde gøres, nemlig at tvinge Fabrikkerne til at afgive noget til Produktionens Opretholdelse, skulde det ærede Medlem have anvist mig, hvilke Veje jeg kunde gaa for at faa Mulighed for at tvinge Fabrikkerne til at bruge noget af de Reserver, som staar til Selskabets Raadighed. Jeg skal nu her helt se bort fra, om Fabrikkerne overhovedet har Reserver disponible i et saadant Omfang og af en saadan Karakter, at det er muligt for dem at anvende dem som her ønsket af det ærede Medlem. Jeg maa dernæst pege paa, at den foreslaaede Ordning i alt Fald ikke har givet Anledning til, at der blev nogen Hausse paa Børsen i Sukkerfabrikkernes Aktier. Tværtimod, de noteres som bekendt netop nu

kun til Parikurs, medens de tidligere har været vurderet til langt højere Kurser. Alt tyder, synes det mig, saaledes paa, at den Ordning, som jeg har foreslaaet, ikke byder Fabrikkerne mere end, hvad nogenlunde passende er. Men, som sagt, jeg har ikke kunnet naa videre i mine Forhandlinger med Fabrikkerne end til det, som er naaet, og jeg forstaar heller ikke, paa hvilken Maade jeg skulde kunne naa mere end ved Forhandling. Der staar ikke til min Disposition Tvangsmidler af nogen Art, hvorved jeg vilde være i Stand til at tvinge Fabrikkerne til at arbejde for en lavere Fortjeneste end den, der er stipuleret i Lovforslaget.

Det ærede Medlem sagde, at Forbrugerne efter den foreslaaede Ordning skulde betale 5,4 Mill. Kr. i forhøjede Priser paa Sukker. Jeg har allerede sagt, at det ved det ærede Medlem intet om, eftersom han ikke kan vide, hvorledes Priserne kan blive i den Tid, for hvilken Ordningen gælder. Det kan blive mere end de 5,4 Mill. Kr., hvis Priserne gaar helt ned til saa at sige det rene ingenting, men det er der ingen, der regner med i Øjeblikket, fordi Priserne er saa lave, at der utvivlsomt, hvad enten der er Tale om de Lande, hvor man producerer Rørsukker, eller de Lande, hvor man producerer Roesukker, ikke er nogen Mulighed for at faa Balance i Driften; man kan ikke i Længden blive ved at arbejde med en Fortjeneste, som ikke svarer til Produktionsomkostningerne. Derfor er der heller ingen, der regner alvorligt med, at vi frem i Tiden skal faa lavere Priser paa Sukker, end vi har nu. Men det kan jo gaa modsat — og det er der mange, der regner med —, at Priserne vil stige, og saa vil Forbrugerne i Stedet for at komme til at betale mere faa Lettelse i deres Betaling for Sukkeret, idet der som bekendt i Lovforslaget er sat en Toppris paa 36 Ø.

Men jeg maa tilføje, at det Beløb paa 5,4 Mill. Kr., som det ærede Medlem har nævnt, ogsaa er urigtigt i Forhold til de nugældende Priser. Disse 5,4 Mill. Kr. naar det ærede Medlem til ved at regne med et Forbrug af 180 Mill. kg, men det har det ærede Medlem ikke i denne Forbindelse Ret til at gøre. Meget store Kvantiteter, mange Tusinde Tons af de 180 000 gaar netop nu til Virksomheder udenfor det egentlige Husholdningsforbrug, de gaar til Kondensvarer, til Sukker- og Chokoladefabrikker og til meget andet, f. Eks. til Restaurationsforbrug, altsaa et Forbrug, der ikke prismæssigt overfor Befolkningen i nogen Maade paavirkes af de Par Øres